

Akkor futunk, amikor jól(es)ik

Augusztus 1. reggel 4 óra. Csak tudnám, miért kell ilyen korán felébredni? 5 óra 30 perc Lassan ideje felkelni! Készülődés, reggelizés, úti csomag. Mindjárt fél hét. Indulás. Az autóbusz pontos időben a megbeszélt helyen. A csapat 7-re jön a szabadidő központhoz. 7 óra Már csak egy ember hiányzik. Felhívom, hogy merre tart? (Szigetszentmiklósról jön.)

Elsőre nem érti, miről van szó. Aztán közli: "Elaludtam! Most ébredtem fel." Mikor érsz ide? "Kb. 20 perc múlva."

Magamban jegyzem meg: Lesz az 30 is. Nyertem! Elindulunk. Araszolás a reggeli csúcsban. Az egyik sporttárs hősiesen vár minket a Hősök terén a hőségben. (Több mint két órát.) Végre sikerül átvergődnünk Pesten. Irány Parassapuszta! Közeledünk a határhoz.

Régi beidegződés: Nyúlok az útlevelemért. A következő pillanatban már rájövök: Minek? Az őrbódék üresek. Senki sem kíváncsi rá hová akarok menni?

A forgalom nagy. Mindenki igyekszik pénteken minél előbb célba érní. Keresztülvágunk Szlovákián. A lengyel határtól végig: útépités, lámpa, lámpa, terelés, dugó, terelés, lámpa, ... Karcsi megszólal: "Aki szidja nálunk az autópálya felügyelőséget, azt ide küldjük." Egyet értek. 12 óra alatt sikerül teljesítenünk a távot. Megállunk Jaworzonban a sportcsarnok mögött. Néhány próbálkozás és telefonszám egyeztetés után megtaláljuk a tolmácsot. Vendéglátóink kedvesek, készségesek. Megbeszéljük a szervezési feladatokat, időpontokat, programot egyeztetünk. Könnyű vacsora. Irány a szállás a tó partján. Osztunk, szorzunk, sikerül mindenkinek helyet találni.

Augusztus 2. reggel 5 óra Nem hoztam se könyvet, se újságot. A gyerekek alszanak. Lassan megy az idő. 6 óra 30 perc Gyönyörű napsütés, ébrednek a társaság. 9-kor a sportcsarnokban reggelizünk. A délelőtt szabad. Ismerkedés a várossal, vásárlás, séta. Mint maci a málnásban neki esünk egy doboznyi málnának. Jól áll a piros smink, de jobb lenne megszabadulni tőle mielőbb! Irány a szökőkút! Az egyik gyerek épp hogy kézen nem áll a vízbe. A melegben majd meg szárad! 1-kor ebéd. Most még alig vannak a sportcsarnokban. Elkezdem a nevezést egyenként ABC sorrendben. Aztán jönnek a rendezők segíteni, mert ez így nagyon sziszifuszi munka. Fél háromkor szakad az eső. 3-kor kezdenék a futóversenyt. A rendezők úgy döntenek igaz, hogy a gyerekeknek még nőniük kell, de ez a víz mennyiség túl sok nekik.

Visszaküldenek mindenkit a sportcsarnokba. Egy kis szünet az esőzésben. Kezdődhet a verseny a legkisebbekkel. A levegőben szinte csak pára van oxigén alig. Nagy a verseny drukk. Indulunk? Nem indulunk? Merre kell menni?

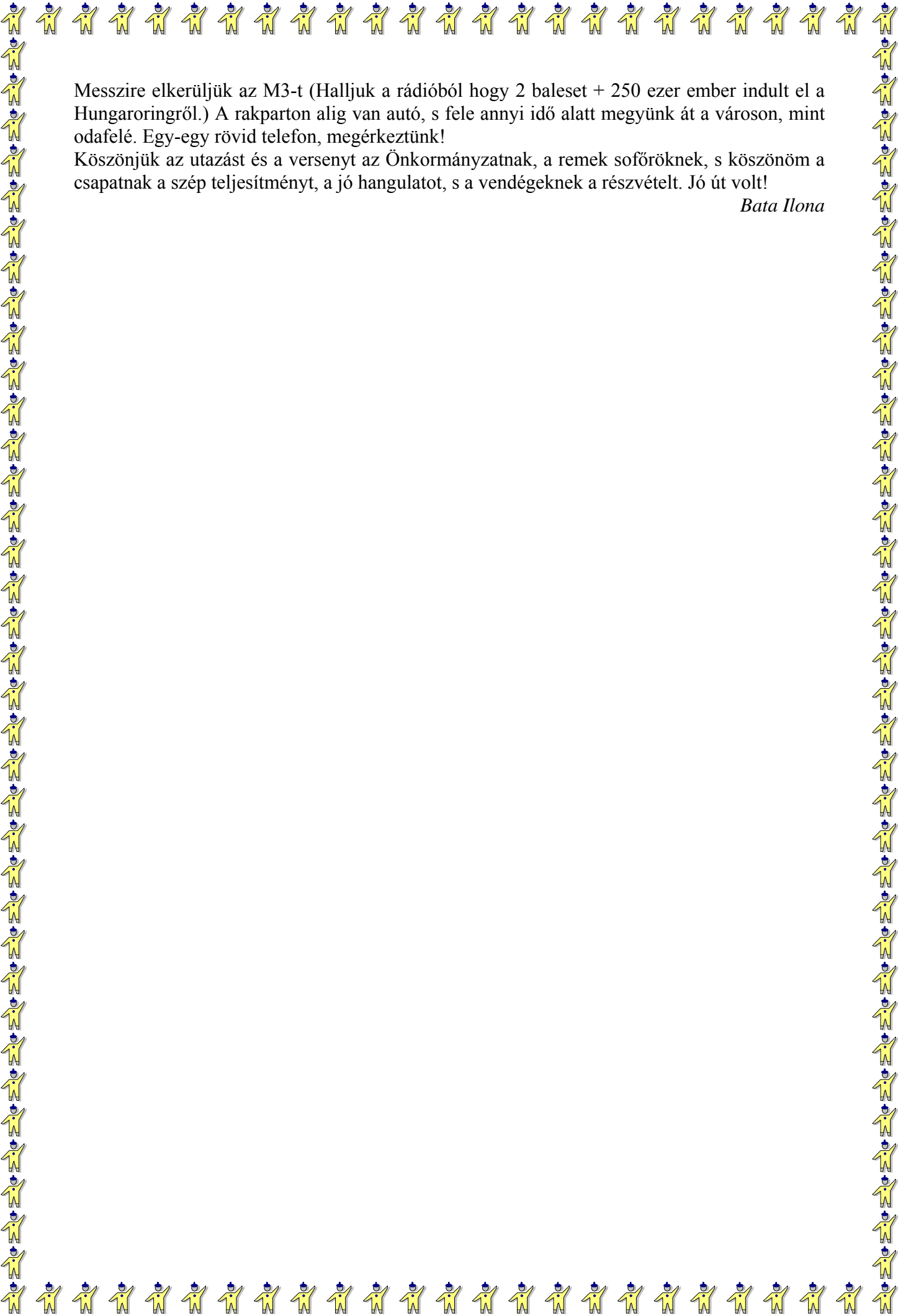
A nagy zöld autót kövesd! Végre sípszó, rajt! Újabb fekete fellegek jelennek meg. Az utolsó csoportnak biztos, hogy nincs melege. Leszakad az ég mire célba érnek. Judik Richárd,

iskolánk 7.a osztályos tanulója az előkelő 4. helyezést érte el a több száz fős nemzetközi mezőnyben. A felnőttek is készülnek a 15 km-re, amikor jólesik, és most jól esik. Időnként ömlik.

Nehéz, hullámos a terep, de biztos, hogy senki nem kap napszúrást. Laci először fut ekkora távot, az utolsó hosszú emelkedőt szívesen elhagyná, de az sem fogott ki rajta. Gratulálok neki és a többieknek is. Szép teljesítmény ilyen körülmények között 15 km-t futni. Sajnos a tervezett uszodalátogatás nem fér az időnkbe, ezt pótlandó este a tóban fürdés, úszás, játék.

Augusztus 3. Ébresztő (kicsit váratlanul), megint süt a Nap, csomagolás, találkozó fél nyolckor a busznál. Reggeli, elköszönés a házigazdától, indulás haza. A forgalom lényegesen kisebb. Rövid pihenő Besztercebányán és haladunk tovább Budapest felé.

Messzire elkerüljük az M3-t (Halljuk a rádióból hogy 2 baleset + 250 ezer ember indult el a Hungaroringről.) A rakparton alig van autó, s fele annyi idő alatt megyünk át a városon, mint odafelé. Egy-egy rövid telefon, megérkeztünk!

Köszönjük az utazást és a versenyt az Önkormányzatnak, a remek sofőröknek, s köszönöm a csapatnak a szép teljesítményt, a jó hangulatot, s a vendégeknek a részvételt. Jó út volt!

Bata Ilona